

31 Μαρτίου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΛΕΚΟΣ ΠΙΤΣΙΛΛΙΔΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 361/88)

ΝΙΚΟΣ ΦΡΥΔΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

(Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 423/88)

ΣΑΒΒΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 453/88)

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 361/88, 423/88, 453/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου —
Βαρύτητα και έρεισμα — Συλλογή πληροφοριών από τον άμεσα
Προϊστάμενο — Νομιμότητα σύστασης. —

5 Διοικητική Πράξη — Επανεξέταση διοικητικής πράξης — Επανεξέτα-
ση κατόπιν ανακλήσεως — Αρχές — Νομικό και πραγματικό καθε-
στώς του ουσιαστικού χρόνου — Περιστάσεις παράβασης των αρχών
στην κριθείσα περίπτωση προαγωγής, όπου δόθηκαν νέες συστά-
σεις από νέο Διευθυντή.

10 Διοικητική Πράξη — Αναδρομικότητα διοικητικής πράξης — Κατ' αρ-
χήν αποκλείεται — Εξαιρέσεις — Η περίπτωση της επανεξέτασης.

15 Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων με-
ρών σε Ανώτερους Ταχυδρομικούς Λειτουργούς.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Οι συστάσεις του Διευθυντή, αποτελούν οπωσδήποτε σημαντικότατο παράγοντα στη διαδικασία αξιολόγησης των υποψηφίων και η νομολογία είναι επί του θέματος σαφής και σταθερή. Παράλληλα όμως, αναγνωρίζεται από τη νομολογία η ευχέρεια του Προϊσταμένου του Τμήματος να αναζητήσει και να συλλέξει τις αναγκαίες πληροφορίες από το Τμήμα που θα το βοηθήσουν στη διαμόρφωση της γνώμης του. 5 10

Από τα πρακτικά, προκύπτει ευθέως ότι ο Διευθυντής στην προκειμένη περίπτωση, ζήτησε και έλαβε στοιχεία από τους υπηρετούντες προϊσταμένους των υποψηφίων, και επομένως ήταν σε θέση, σύμφωνα με τη νομολογία, να εκφράσει άποψη για την καταλληλότητά τους. 15

2. Κατά την γνώμη μου, το πρόβλημα στις συστάσεις του Διευθυντή, εντοπίζεται στη συγκεκριμένη υπόθεση, στη δυνατότητα εκ νέου συστάσεων από άλλο διευθυντή, ενόψει της επανεξέτασης του θέματος όπως ορθά επισημαίνεται στον υπ' αριθμό 3 λόγο για ακύρωση. 20

Η επανεξέταση της υπόθεσης μετά από δικαστική ακύρωση ή ανάκληση γίνεται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς, που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της πρώτης απόφασης. 25

Το κρίσιμο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί, είναι κατά πόσο οι συστάσεις του νέου διευθυντή ενέπιπταν στο καθεστώς το οποίο σύμφωνα με τα ανωτέρω, διέπει τη λήψη της απόφασης ή αν αποτελούσε νέο στοιχείο, έξω από τα όρια αυτά. 30

Αποτελεί πάγια αρχή στη νομολογία μας, ότι ο προϊστάμενος του Τμήματος, είναι σε ιδανική θέση να σταθμίσει τις απαιτήσεις της υπό πλήρωση θέσεως και τις ικανότητες των υποψηφίων και ότι οι συστάσεις του, αποτελούν συγκριτική αξιολόγηση της καταλληλότητας των υποψηφίων σε συσχετισμό με όλα τα συναφή στοιχεία αναφορικά με την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητά τους. Επομένως, στην έννοια της αξιολόγησης, διαλαμβάνεται και το στοιχείο της υποκειμενικής εκτίμησης του Προϊσταμένου. 35 40

Ο Διευθυντής του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών που προέβη στις συστάσεις, είχε αναλάβει καθήκοντα μετά τον ουσιαστικό για την επανεξέταση χρόνο. Στα πρακτικά της Επιτροπής αναφέρεται

5 ότι προέβη στις συστάσεις αφού μελέτησε τους φακέλους και έλαβε
 στοιχεία από τους υπηρετούντες προϊσταμένους των υποψηφίων,
 επέλεξε δε τους συστηθέντες με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό
 τους, δηλαδή την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα.

5 Δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι η αξιολόγηση του Διευθυντή, που
 διαλαμβάνει την προσωπική άποψή του για την αξία των υπο-
 10 ψηφίων, έστω και με βάση τα στοιχεία που ανάγονται στον κρί-
 σιμο χρόνο, αποτελεί νέα σύσταση έξω από τα πλαίσια του κα-
 θεστώτος στο οποίο η Επιτροπή όφειλε να περιορίσει την κρίση
 της. Υπήρξε επομένως, παραβίαση της αρχής για επανεξέταση
 της υπόθεσης, όπως ο νόμος ορίζει που πλήττει την εγκυρότητα
 της πράξεως, αφού οι συστάσεις του προϊσταμένου ήταν από τα
 15 βασικά στοιχεία που η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της αλλά
 και εξ αντικειμένου όπως ήδη σημειώθηκε, παράγων κρίσεως.

Καταλήγω ότι η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της σε υλικό
 που δεν έπρεπε να ευρίσκεται ενώπιόν της και η απόφαση της
 20 υπόκειται σε ακύρωση.

3. Αν και το θέμα είναι θεωρητικού μόνον ενδιαφέροντος εφόσον η
 πράξη της προαγωγής έχει για άλλο λόγο κηρυχθεί ήδη άκυρη, θέ-
 λω να παρατηρήσω ότι επρόκειτο για επανεξέταση θέματος μετά
 από ανάκληση και είναι μιά από τις περιπτώσεις-εξαιρέσεις στην
 25 αρχή της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30 *Makrides v. Republic (1983) 3(A) C.L.R. 622,*

Republic v. Harris (1985) 3(A) C.L.R. 106,

35 *Leonidou v. Republic (1986) 3(B) C.L.R. 1918,*

Georghiadou v. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 1181,

Louca v. Savva & Others (1989) 3(A) C.L.R. 672,

40 *Republic v. Safirides (1985) 3(A) C.L.R. 163,*

Mytides v. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 737,

Μακρίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1338,

Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3(Β) Α.Α.Δ. 823,

Βανέζης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522.

5

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας σύμφωνα με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθησαν στη μόνιμη θέση Ανώτερου Ταχυδρομικού Λειτουργού αναδρομικά από 15.2.85, αντί των αιτητών.

10

Ν. Σάντης για Α. Παπαχαλαμάπους, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 361/88 και 453/88.

15

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 423/88.

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

20

Μ. Χριστοφίδης, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη.

Cur. adv. vult.

25

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Οι προσφυγές έχουν κοινό αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, όπως δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, στις 11/3/88, με την οποία τα τέσσερα ενδιαφερόμενα μέρη, Πρόδρομος Μ. Πελεκάνος, Γεώργιος Κ. Κρασίδης, Λουκάς Π. Κομήτης και Σωτήρης Αυγουστή, προάχθηκαν στην μόνιμη θέση Ανώτερου Ταχυδρομικού Λειτουργού αναδρομικά από 15/2/85.

30

Επρόκειτο για επανεξέταση του θέματος της πλήρωσης των θέσεων, μετά την απόφαση της Ε.Δ.Υ., ημερομηνίας 13/10/87, με την οποία, έπειτα από νομική συμβουλή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, η Επιτροπή ανακάλεσε απόφασης της, για προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στην ίδια θέση, για λόγους που αφορούσαν την τήρηση των κανονιστικών διατάξεων στη σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων, και ειδικότερα την τροποποίηση της αξιολόγησης από τον προσυπογράφοντα λειτουργό.

35

40

Όπως προκύπτει από τα πρακτικά, η Επιτροπή συνήλθε αρχικά στις 23/1/88 και αποφάσισε να αγνοήσει τις τροποποιήσεις από τους

προσυπογράφοντες λειτουργούς, όπου αυτές ήταν ανατιολόγητες.

5 Στη συνεδρία της στις 11.2.88, η Επιτροπή προχώρησε σε ουσιαστική εξέταση του θέματος για επαναπλήρωση των θέσεων, αφού άκουσε και τις απόψεις του Διευθυντή του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών. Έπειτα από γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο, η Επιτροπή κατέληξε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια, υπερείχαν 10 των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει στη μόνιμη θέση Ανώτερου Ταχυδρομικού Λειτουργού αναδρομικά από 15/2/85, την ημερομηνία δηλαδή που έγιναν οι αρχικές προαγωγές.

15 Ταυτόσημοι είναι και οι ουσιαστικοί λόγοι που προβάλλονται από τους τρεις αιτητές για ακύρωση της πράξεως και που, συνολτικά, είναι οι ακόλουθοι:

- 20 (1) Η Επιτροπή ενήργησε καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας και υπό καθεστώς πλάνης περί τα πράγματα, επειδή αγνόησε τις τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού και περιόρισε την κρίση της, στις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών.
- 25 (2) Η απόφαση του Διευθυντή πάσχει επειδή ο ίδιος δεν είχε άμεση γνώση των υποψηφίων και προέβη στην σύστασή του, χωρίς να λάβει υπόψη τις τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις.
- 30 (3) Οι συστάσεις που ζητήθηκαν και λήφθηκαν από το νέο Διευθυντή, αποτελούσαν παραβίαση του πραγματικού και νομικού καθεστώτος υπό το οποίο όφειλε να γίνει η επανεξέταση της πράξεως.
- 35 (4) Η Επιτροπή δεν προέβη στη δέουσα έρευνα επί του θέματος του πλεονεκτήματος.
- (5) Κακώς εχρησιμοποιήθη από το Διευθυντή και την Επιτροπή το πτυχίο των ενδιαφερομένων μερών, εφόσον τούτο δεν ήταν απαραίτητο ή πρόσθετο προσόν.
- 40 (6) Η υπεροχή των αιτητών έναντι των ενδιαφερομένων μερών.
- (7) Συμπληρωματικά στις προσφυγές αρ. 361/88 και 453/88, εγέρθηκε το θέμα της παράνομης, κατά τους ισχυρισμούς των αιτητών, αναδρομικής ισχύος που είχε δοθεί στην πράξη των προ-

αγωγών των ενδιαφερομένων μερών.

Ο ισχυρισμός για τις εμπιστευτικές εκθέσεις και για την παράνομη, όπως υποστηρίχθηκε, παράλειψη της Επιτροπής να απομονώσει και να αγνοήσει τις παρατηρήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού, άνκαι είχε αποτελέσει ένα από τους κύριους λόγους ακύρωσης στη γραπτή αγόρευση των αιτητών, εγκαταλείφθηκε κατά το στάδιο των διευκρινήσεων και δε θα μας απασχολήσει στην απόφαση αυτή.

5

Οι λόγοι που αφορούν τις συστάσεις του Διευθυντή, συγκέντρωσαν, μετά την απόσυρση του λόγου για τις εμπιστευτικές εκθέσεις, την κύρια επιχειρηματολογία των αιτητών και θα εξεταστούν κατά λογική προτεραιότητα.

10

Οι συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος, ήταν κατά την άποψη των δικηγόρων των αιτητών, πλημμελείς, επειδή δεν στηρίζοντο σε άμεση γνώση των υποψηφίων, δε λήφθηκαν υπόψη οι τροποποιήσεις από τους προσυπογράφοντες λειτουργούς και έγιναν κατά παράβαση της αρχής του διοικητικού δικαίου ότι η επανεξέταση της υπόθεσης όφειλε να γίνει με βάση το υφιστάμενο κατά την αρχική λήψη της απόφασης, νομικό και πραγματικό καθεστώς. Η παράλειψη ή παραγνώριση των τροποποιήσεων του προσυπογράφοντος λειτουργού στις εμπιστευτικές εκθέσεις, συνδέεται άμεσα και αποτελεί προέκταση του λόγου για ακύρωση που έχει ήδη αποσυρθεί και ως εκ τούτου δε θα εξεταστεί από το Δικαστήριο.

15

20

25

Οι συστάσεις του Διευθυντή, αποτελούν οπωσδήποτε σημαντικότερο παράγοντα στην διαδικασία αξιολόγησης των υποψηφίων και η νομολογία είναι επί του θέματος σαφής και σταθερή (Βλ. ενδεικτικά, *Makrides v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 622, και *Republic v. Harris* (1985) 3 C.L.R. 106). Παράλληλα όμως, αναγνωρίζεται από τη νομολογία η ευχέρεια του Προϊστάμενου του Τμήματος να αναζητήσει και να συλλέξει τις αναγκαίες πληροφορίες από το Τμήμα που θα τον βοηθήσουν στη διαμόρφωση της γνώμης του. Όπως αναφέρεται στην υπόθεση *Leonidou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1918 στη σελίδα 1923:

30

35

“Lack of personal knowledge, on the part of the Commissioner of the applicant, was not, as submitted, a factor preventing him from expressing an opinion on the value of his services and suitability for promotion.

40

As it is often the case heads of departments have no personal

knowledge of subordinate personnel. Nevertheless they can report on them, provided they make appropriate inquiries in their department enabling them to form an opinion on the value of their services."

5

Σε πρόχειρη μετάφραση:

"Η έλλειψη προσωπικής γνώσεως εκ μέρους του Εφόρου για τον αιτητή, δεν ήταν, όπως έγινε εισήγηση, γεγονός που τον εμπόδιζε να εκφράσει γνώμη για την αξία των υπηρεσιών του και την καταλληλότητά του για προαγωγή.

10

Όπως συχνά συμβαίνει, οι Προϊστάμενοι Τμήματος, δεν έχουν προσωπική γνώση για το κατώτερο προσωπικό. Εντούτοις, μπορούν να κάνουν αναφορά γι' αυτούς, δεδομένου ότι έχουν προβεί στην αναγκαία έρευνα στο Τμήμα τους, που θα τους βοηθήσει να διαμορφώσουν άποψη για την αξία των υπηρεσιών τους." (Βλέπε επίσης, *Georghiadou v. The Republic* (1988) 3(B) C.L.R. 1181, και *Louca and Others v. The Public Service Commission*, (1989) 3(A) C.L.R. 672.)

15

20

Από τα πρακτικά προκύπτει ευθέως ότι ο Διευθυντής στην προκειμένη περίπτωση, ζήτησε και έλαβε στοιχεία από τους υπηρετούντες προϊσταμένους των υποψηφίων, και επομένως ήταν σε θέση, σύμφωνα με την νομολογία, να εκφράσει άποψη για την καταλληλότητά τους.

25

Κατά τη γνώμη μου, το πρόβλημα στις συστάσεις του Διευθυντή, εντοπίζεται στη συγκεκριμένη υπόθεση, στην δυνατότητα εκ νέου συστάσεων από άλλο διευθυντή, ενόψει της επανεξέτασης του θέματος, όπως ορθά επισημαίνεται στον υπ' αριθμό 3 λόγο για ακύρωση.

30

Η επανεξέταση της υπόθεσης μετά από δικαστική ακύρωση ή ανάκληση γίνεται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς, που ίσχυε κατά το χρόνο λήψεως της πρώτης απόφασης - *Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163, *Mytides v. Republic* (1988) 3(B) C.L.R. 737 και *Μακρϊδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1338.

35

40

Το κρίσιμο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί, είναι κατά πόσο οι συστάσεις του νέου διευθυντή ενέπιπταν στο καθεστώς το οποίο σύμφωνα με τα ανωτέρω, διέπει τη λήψη της απόφασης ή αν αποτελούσε νέο στοιχείο, έξω από τα όρια αυτά.

Αποτελεί πάγια αρχή στη νομολογία μας, ότι ο προϊστάμενος του Τμήματος, είναι σε ιδανική θέση να σταθμίσει τις απαιτήσεις της υπό πλήρωση θέσεως και τις ικανότητες των υποψηφίων και ότι οι συστάσεις του, αποτελούν συγκριτική αξιολόγηση της καταλληλότητας των υποψηφίων σε συσχέτισμό με όλα τα συναφή στοιχεία αναφορικά με την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητά τους (**Republic v. Haris**, ανωτέρω). Επομένως, στην έννοια της αξιολόγησης, διαλαμβάνεται και το στοιχείο της υποκειμενικής εκτίμησης του Προϊσταμένου.

5

Ο Διευθυντής του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών που προέβη στις συστάσεις, είχε αναλάβει καθήκοντα μετά τον ουσιώδη για την επανεξέταση χρόνο. Στα πρακτικά της Επιτροπής (παράρτημα 10), αναφέρεται ότι προέβη στις συστάσεις αφού μελέτησε τους φακέλους και έλαβε στοιχεία από τους υπηρετούντες προϊσταμένους των υποψηφίων, επέλεξε δε τους συστηθέντες με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, δηλαδή την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα.

10

15

Δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι η αξιολόγηση του Διευθυντή, που διαλαμβάνει την προσωπική άποψη του για την αξία των υποψηφίων, έστω και με βάση τα στοιχεία που ανάγονται στον κρίσιμο χρόνο, αποτελεί νέα σύσταση έξω από τα πλαίσια του καθεστώτος στο οποίο η Επιτροπή όφειλε να περιορίσει την κρίση της. Υπήρξε επομένως, παραβίαση της αρχής για επανεξέταση της υπόθεσης, όπως ο νόμος ορίζει που πλήττει την εγκυρότητα της πράξεως, αφού οι συστάσεις του προϊσταμένου ήταν από τα βασικά στοιχεία που η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της (Παράρτημα 10.6.3), αλλά και εξ αντικειμένου όπως ήδη σημειώθηκε, παράγων κρίσεως.

20

25

Καταλήγω ότι η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της σε υλικό που δεν έπρεπε να ευρίσκεται ενώπιόν της και η απόφαση της υπόκειται σε ακύρωση.

30

Οι υπόλοιποι λόγοι που προβάλλονται για ακύρωση της απόφασης, είναι μάλλον συμπληρωματικοί στους κυρίως λόγους που αναφέρθηκαν πιο πάνω.

35

Σε ό,τι αφορά το θέμα κατοχής από τους υποψηφίους των απαιτούμενων προσόντων, είναι φανερό από τα πρακτικά ότι τόσο η Τμηματική Επιτροπή, όσο και η ίδια η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, ασχολήθηκαν με το θέμα (πρακτικό ημ. 11/1/85 και 17/1/85) και ικανοποιήθηκαν ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη, πληρούσαν τα απαιτούμενα για προαγωγή προσόντα. Από τα

40

πρακτικά εξάλλου (παράρτημα 10.6.7), προκύπτει ότι η Επιτροπή ερευνήσε το θέμα του πλεονεκτήματος και κατέληξε ότι όλοι οι υποψήφιοι, διέθεταν το πλεονέκτημα γνώσης της Γαλλικής ή άλλης Ευρωπαϊκής γλώσσας.

5

Η αναφορά του Διευθυντή στο Πανεπιστημιακό δίπλωμα των ενδιαφερομένων μερών, Αυγούστη και Κομήτη, δεν είχε τίποτε το επιλήψιμο. Το δίπλωμα δεν αναφέρθηκε ως πλεονέκτημα, αλλά ως επιπρόσθετο προσόν, που λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου (*The Republic v. Papamichael* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823). Τούτο είναι εμφανές και από τα πρακτικά της Επιτροπής, όπου δεν γίνεται ειδικότερη μνεία για το προσόν αυτό.

10

15

Επομένως, οι λόγοι αυτοί, δεν μπορούν να ευσταθήσουν και απορρίπτονται. Αβάσιμος κρίνεται και ο ισχυρισμός των αιτητών στις προσφυγές 361/88 και 453/88, για την αναδρομική ισχύ που δόθηκε στις προαγωγές. Αν και το θέμα είναι θεωρητικού μόνον ενδιαφέροντος εφόσον η πράξη της προαγωγής έχει για άλλο λόγο κηρυχθεί ήδη άκυρη, θέλω να παρατηρήσω ότι επρόκειτο για επανεξέταση θέματος μετά από ανάκληση και είναι μιά από τις περιπτώσεις-εξαιρέσεις στην αρχή της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων (*Παναγιώτης Βανέζης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522).

25

Ενόψει της ακύρωσης της απόφαση για τους λόγους που αναφέρονται πιο πάνω και της επικείμενης επανεξέτασης του θέματος, δεν θα προχωρήσω στο θέμα της καταλληλότητας των υποψηφίων και του ισχυρισμού των αιτητών για υπεροχή τους έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

30

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν και η απόφαση κηρύσσεται άκυρη. Υπό τις περιστάσεις, δε δίδεται διαταγή για έξοδα.

35

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.